

မြင့်မိုရ်

(ဟံသာဝတီမြို့)

သစ္စာရှင်၏ ကလျာဏ

အပိုင်း (၁)

ပဲခူးရိုးမတောထဲမှ လိုဏ်ဂူအတွင်းမှာ လူတစ်စု အလုပ် ရှုပ်နေကြတယ်။ တစ်ယောက်သော သူကို ကြိုးနှင့် တုတ်ထားပြီး ဒူးထောက် ထိုင်ခိုင်းထားတယ်။

"ကဲ မိုးဇတ် မင်း ရွာသူ၊ သားတွေရဲ့ ကျိန်စာကို ခံယူတော့ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းလူ့ဘဝကို ပြန်မရစေရနော် လဲ့ဝါးရဲ့ နှုတ်ဖျားမှ ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဆိုတဲ့ စကားမကြားမချင်း လူ့ဘဝကို ပြန်မရ ပါစေနဲ့ လို့ ငါတို့အားလုံး မင်းကို ကျိန်စာတိုက်တယ်"

"ကောင်းပြီလေ ငါမမှားခဲ့သည့် အမှားရဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကို မခံယူချင်ပေမဲ့ လဲ့ဝါး ကိုယ်တိုင် ငါ့ကို အထင်လွဲတဲ့ ဘဝနဲ့ တော့ ငါမနေချင်ဘူး ဒီတော့ မင်းတို့ တိုက်တဲ့ ကျိန်စာကို ငါခံယူမယ် ဒါပေမဲ့ ငါချစ်ခဲ့တဲ့ အချစ်အတွက် ငါသစ္စာ ဆိုတယ်"

"ငါသည် နော်လဲ့ဝါး အပေါ် ချစ်ရုံမှ လွဲလို့ မကြူးလွန်ခဲ့ပေ ဤသစ္စာမှန်ကန်ပါက ငါ့ကို ကောက်ကျစ်သူ အားလုံးကို ပြန်ကလွဲစား ချေနိုင်ရပါလိမ့်။ ငါ၏ အသက်သည် လည်း ယခု သေလွန်ပြီးနောက် ဘယ်သူမှ မသတ်နိုင်ပဲ နော်လဲ့ဝါး သတ်မှ သေသောသူ ဖြစ်ရပါလိမ့်။"

"စော့စော့ ငါယောက်ျားကောင်းတို့ ထုံးတမ်း အစဉ်လာ အတိုင်း သေချင်တယ်။ ဒီတော့ ငါ့ကို ကြိုးဖြည်ပေးပါ ငါ့ကိုယ်ငါပဲ သတ်သေ"

မယ်"

"မင်းယောကျာ်း ပြီသပါစေ မိုးဇော်"

"ဖြည်းမှာ သာ ဖြည်းပေးစမ်းပါ"

စောဝဏ္ဏမှ ကြေကွဲနေတဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ကြိုးတွေ ဖြည်းပေးနေတယ်။ မိုးဇော်တစ်ယောက် စောဝဏ္ဏ လက်ထဲမှ ဓားကို ယူပြီး ဘယ်ဘက်ရင်အုံကို ထိုးစိုက် လိုက်တယ်။ အရာအားလုံး ဝေးဝေး လာပြီး အမြင်အာရုံတွေက တဖြည်းဖြည်း ကျဉ်းမြောင်း လာခဲ့တယ်။

ဘုန်း ...

" မိုးဇော် အား "

ရင်ဘက်ထဲက မျိုသိပ် ထားသမျှ အကုန်ဖွင့်ချပြီး အော်ငိုလိုက်တာက စောဝဏ္ဏ။ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းကို သေချာစွာ မြေမြှုပ်လိုက်ပြီး အချိန်အတော်ကြာစွာ ငေးငိုင်နေမိတယ်။

" တစ်ခါမှ မခွဲဖူးတဲ့ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း တကယ်တမ်း ခွဲရတော့ လူအများ ရဲ့ ကျိန်စာက သင့်နေသေးတယ် မင်းအဖြစ်က ဆိုးလှခြည်လားကွာ "

ညအချိန် အတော်လင့်မှ ဝဏ္ဏတစ်ယောက် ရွာကို ပြန်လာခဲ့တယ်။ ပဲခူးရိုး တောင်ခြေ ဝံအူဆိုတဲ့ ကရင် ရွာလေးမှာ တစ်လစီ ခြားပြီး မွေးဖွားလာတဲ့ ကလေးသုံးယောက်။ ပထမဆုံး ကလေးက စောဝဏ္ဏ ဒုတိယက စောမိုးဇော် တတိယက နော်လဲ့ဝါး။

သူတို့ ဟာ အရမ်း ချစ်ကြတယ် ဘယ်သွားသွား မခွဲအတူတူ စိတ်တူ ကိုယ်တူ မခွဲစတမ်း အတူတူ နေလာခဲ့ကြတယ်။ တစ်ယောက် မရှိရင် ကျန်နှစ်ယောက်က လိုက်ရှာတတ်ကြ စမြဲ အရွယ်လေး ရောက်လာ

တော့ မဉ္ဇူသက နတ်ပန်းပွင့်ကို ယက္ခနှစ်ကောင် စောင့်သည့် အလား နော်လဲ့ဝါးကို အခြား လူငယ်များ စေ့စေ့တောင် မကြည့်ရဲခဲ့ ဒီလိုနဲ့ သူတို့ တစ်တွေ အသက် နှစ်ဆယ် ပြည့်ခဲ့ကြပြီ။

ကရင် နှစ်သစ်ကူးည မီးပုံပွဲလေးမှာ ကရင်ဒုံးယိမ်းအက ကနေတဲ့ နော်လဲ့ဝါး တစ်ယောက် ကရင်ဝတ်စုံ အဖြူလေးနဲ့ နတ်သမီးလေး တစ်ပါးအလား အရမ်း လှပနေတယ်။ စောမိုးဇော်မှ ...

"လဲ့ဝါး ခဏလာဦး "ဆိုပြီး မီးပုံပွဲနဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းကို ခေါ်လာခဲ့ တယ်။

"လဲ့ဝါး ငါအရေးကြီး ပြောစရာ ရှိတယ်"

"ဘာလဲဟယ် ဒီမှာ ကလို့ မဝသေးဘူး"

"နောက်မှ ကပါဟာ ငါပြောတာ အသေချာ နင်နားထောင်"

"ပြော ... ပြော ... ဘာလဲ"

"ငါ ... နင့်ကို ချစ်တယ်"

"အမလေး ဟယ်"

"နင်တို့ ငါတို့ က ဟိုးငယ်ငယ်လေး ကတည်းက ချစ်ခဲ့ကြတာ အခုမှ ဘာစိတ်ကူးတွေ ပေါက်ပြီး လာပြောနေတာလဲ"

"ဟာ ငါပြောတာ အဲသလို မဟုတ်ဘူး ဟ"

"ဒါ ... ဒါဆို"

"အေးဟုတ်တယ် ငါအခု ပြောတဲ့ အချစ်က အဲသလို အချစ်"
